

ΝΕΑ ΤΟΥ ΓÖRLITZ

Ἑλληνική

ἔκδοσις

ΑΡΙΘ. 200.

ΤΡΙΤΗ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ/3 ΙΟΥΛΙΟΥ 1917

Verantwortlicher Herausgeber: E. Glauber jun., Görlitz.
Übersetzt von Dionysios Agapitos, z. Z. in Görlitz.
Druck und Verlag der Aktien-Gesellschaft Görlitzer
Nachrichten und Anzeiger, Görlitz, Demianiplatz 23/24.

Ἐπιθύητος ἐκδότης: Αἰμίλιος Γκλάουμπερ Υἱός.
Μεταφραστὴς: Διονύσιος Π. Ἀγαπητὸς διαμένων ἐν Γκέρλιτς.
Ἐκτώπισις καὶ ἔκδοσις ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας Ἰκέρλιτσερ Νάχρχι-
τεν ὄντι Ἀντιστράτηρ, πλατεῖα Ντεμιανί 23,24,25.

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ

ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ

Ὁ συνεργάτης τῆς «Μπερλίнер Τσάιτουαγκ» Δρ κ. Ε. Λάιμπερτσερ ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἐν Βερολίμῳ Ἑλληνοῦ πρεσβευτοῦ κ. Θεοτόκη, τὴν ὁποίαν ἐκθέτει ὡς ἑξῆς:

Ὁ μέχρι τοῦδε Ἕλλην πρεσβευτὴς ἐν Βερολίμῳ, Νικόλαος Θεοτόκης, ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του εἰς τὴν κυβερνήσιν Βενιζέλου, προτὸν λάβῃ τὴν ἐντολὴν νὰ ἀνακουσῆται εἰς τὴν γερμανικὴν κυβέρνησιν τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Γερμανίαν. Ἡ πλήρης χαρακτὴρ αὐτῆ διασφαλῆ τοῦ Θεοτόκη δὲν ἐξέπληξε τοὺς φίλους του—ἐγκαταλείπει δὲ μείζον ἀριθμὸν τοιούτων ἐν Βερολίμῳ. Ὁ Θεοτόκης εἰθεώρησε πάντοτε ἐαυτὸν οὐχὶ ὡς διπλωματικὸν ὑπάλληλον, ἀλλὰ ὡς διπλωματικὸν πολιτικόν, καὶ ὀλοκλήρως ἢ ἐν Βερολίμῳ ὄρασις του ἀπέβλεπε εἰς τοῦτο, τοῦτέστι πιστῶς εἰς τὸ πνεῦμα τῶν εἰς αὐτὸν διδομένων ὁδηγίων, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἄλλα ἀνεξαρτήτως καὶ δραστηρίως νὰ συντελέσῃ εἰς τὸ διὰ τὸν λαὸν του τοσοῦτον πολῦτιμον ἔργον τῶν φιλικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Γερμανικὴν Κράτος. Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑφανθέντα νήματα ἐκόπταν ὑπὸ βίαιαις, κακοδοῦλοις χειρῶς, ὁ Θεοτόκης ἐν ἐπιγνώσει τῆς καθαρῶς τοῦ συνειδήσεως ἀφίει εἰς ἄλλους τὴν εὐθύνην τῶν συνεπειῶν.

Μία τοιαύτη ἀπόφασις εἶναι βαρεῖα διὰ πάντα σοβαρὸν ἄνθρωπον, καὶ εἶναι εὐνόητον, ὅτι ἡ καρδία τοῦ Θεοτόκη εἶναι πλήρως λύπη. Πλήρως λύπη διὰ τὴν καταστροφὴν πολιτεοῦς, ὑπομονητικῆς, ἀνδρσπεποῦς ἐργασίας (ἡ ὁποία πρὸ μικροῦ ἀνεγνώρισθη καὶ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐπιστῶν ὀφείσων), πλήρως λύπη διὰ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος. Ὁ τόνος οὗτος τῆς θλίψεως διὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ὑποθέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφιέρισαν ὀλόκληρον τὴν ἰσχυρὰν δυνάμιν του, διὰ τὸ ὅποιο ὅμως αἰσθάνεται ἐαυτὸν ἄθωον, προκύπτει ἐκ τῆς ἀπλῆς ἐκθέσεως τῶν αἰτίων τὴν ὁποίαν μού ἔδωσαν ὁ πρέσβυς, διὰ νὰ μού ἐξηγήσῃ, διὰ τὸ ἀνέμενε τὴν νύκταν τῆς διακοπῆς καί—πάντως μετὰ νεώτερας ἀποφάσεως—ἀποχωρεῖται ἀπὸ τὴν διπλωματίαν τῆς Ἑλλάδος.

«Ὅταν ὁ Ἄρχων μου», οὕτω περίπου εἶπεν ὁ κ. Θεοτόκης, «καὶ ὁ Διαόχογος, ὁ ἀμέσως ἐρχόμενος ὑπόψιφος διὰ τὸν θρόνον, ἐγκατέλειπον τὴν Ἑλλάδα, μόλις πλέον ὀρίστατο δι' ἐμὲ ἀμφιβολία διὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ μεταβολὴ δὲν εἶχε συντελεσθῆ τελείως, ἐθεώρησα καθήκον μου, νὰ ἐξακολουθήσω νὰ ὑπηρετῶ τὸν υἱὸν τοῦ Βασιλέως μου. Τὴν Παρασκευὴν μ.μ. ἔλαθον τέλος τὴν ἐπίσημον εἰδήσιν, ὅτι ὁ Βενιζέλος ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῆς νέας κυ-

βερνήσεως, καὶ μετὰ νέαν ἠριμότεραν σχέσιν διῶν τῶν περιστασίων μετὰ ἡμῶν ὤραν ἀπέστειλα εἰς Ἀθήνας τηλεγραφικὰς αἰτήσεις παραίτησεως. Ἡ ἀπόφασίς μου ἦτο ὀριστικὴ. Δὲν ἀνέμενα τὴν ἀπάντησιν, ἀλλὰ παρέδωκα ἀμέσως τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν πρῶτον γραμματέα κ. Πολυχρονιάδην, ὁ ὅποιος ἔχει τὴν ἐντολὴν, νὰ ἐπιτόσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τὴν νόταν τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων.

Ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Βενιζέλου, τόσον ἡ ἐξωτερικὴ ὅσον καὶ ἡ ἐσωτερικὴ ἀντιθένται εἰς τὰς πεποιθήσεις μου, αἱ ὁποῖαι συμφέρουν καὶ συμφωνοῦσιν ὅμως ἐντελῶς μετὰ τῆς πολιτικῆς τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἡ ὁποία ἐξωτερικῶς μὲν εἵταιναι εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς αὐστηρίας οὐδέτερότητος τῆς Ἑλλάδος, ἐσωτερικῶς δὲ εἰς τὴν διαρκῆ οἰκονομικὴν ἐξυγιάνσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς πατριδοῦ μου διὰ τὸ ὅπο τῆς ἀγάπης τοῦ λαοῦ ὑποστηριζόμενου, αὐστηρῶς συνταγματικοῦ, ἀλλὰ ἀπαραβίβιστου ἰσχυροῦ κύρους τοῦ στέμματος. Ὁ Βενιζέλος ἐλόγησεν ἀμφοτέρω, καὶ κατὰ τὰς δύο διευθύνσεις κατὰ τὴν πλήρη μου πεποιθῆσιν ἔβλαψεν τὰ συμφέροντα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Εἰς τοῦτο δὲν δύναμαι νὰ συμπαρέω καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἀντιπροσπαύσω τοῦτο καὶ διὰ τοῦτο παρατιθώμαι.»

«Ὅποια ἦτο ἡ ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων;» ἐξηκολούθησεν ὁ πρέσβυς. «Ὅταν ἡ Βουλγαρία ἐκτῆρουε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Σερβίας, ἦτο κρίσιμος στιγμὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Βενιζέλος, τότε πρωθυπουργὸς, ἀπὸ ἀνάγκην ὅμως ἐνθουσιώδης ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας καὶ τυφλωμένος ἀπὸ τὸ μέγεθος αὐτῶν, ἐπίστευσεν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς πλήρους ἐπιτυχῆς ἐπεμβάσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν παγκόσμιον πόλεμον. Ἀνεπρόβηθι εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τῆς κατὰ τὸ 1913 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας κλεισθεῖσας στρατιωτικῆς συμφωνίας, ἡ ὁποία ἀπέτειλε παράρτημα τῆς συνθήκης μας συμμαχίας μετὰ τῆς Σερβίας. Ἐν αὐτοῖς περιέχεται, ὅτι ἡ Σερβία, ἐν περιπτώσει συρραβείσεως μας μετὰ τρίτου, ὄψεως νὰ παρατάξῃ 150 000 ἀνδρῶν εἰς ὀρισμένα σημεῖα τῆς κοιλιάδος τοῦ Ἄξιου. Ὁ Βασιλεὺς ἐδῆλξωσεν, ὅτι οἱ ὅροι τῆς συνθήκης ἀναφέρονται ἀποικιστικῶς εἰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις ἐν αὐτῇ τῇ Βαλκανικῇ· ἐὰν ἡ Ἑλλὰς εἰσῆρχετο τῆς εἰς τὸν πόλεμον, περιέπιπταν οὐ μόνον μεθ' ἑνὸς τρίτου ἐν τῇ Βαλκανικῇ εἰς πόλεμον, ἀλλὰ μετὰ τῶν μεγάλων δυνάμεων Γερμανίας καὶ Αὐστροουγγαρίας, καὶ τοῦτο ἀντιθαίνει εἰς ὀλόκληρον τὸ πνεῦμα τῶν συνθηκῶν. Ἐν τούτοις ὁ Βασιλεὺς ἀπεφάσισεν οὐχὶ κατὰ τὴν ἰδίαν του πεποιθῆσιν, ἀλλὰ ἠρωτήθησαν ὅλοι οἱ ἐξέγοντες πολιτικοὶ τῆς χώρας, ὡς καὶ τὸ γενικὸν ἐπιτελεῖον, τὸ ὅποιο ἀκριβῶς εἶχε συνάψῃ τὴν στρατιωτικὴν συμφωνίαν καὶ ἦτο τὸ ἀρμοδιώτερον νὰ δώσῃ γνώμην περὶ τοῦ πνεύματος αὐτῆς. Πλήν τοῦ Βενιζέλου ὅλοι

Βουλγαρίας. Τότε ανεγνωρίσθη εις τινά επίσημον είδωρον του πρακτορείου Ρώτερ, ότι ή 'Αντάν θεωρεί ένεκα τούτου την 'Ελλάδα πραγματικώς εις πόλεμον κατά των κεντρικών δυνάμεων. 'Αλλά ή σχέση αυτή είναι σύμμερον τελείως άσπληκτος διότι ή κυβέρνηση, επί κεφαλής της οποίας ένεργει σύμμερον ό Βενιζέλος, δεν είναι ή επαναστατική κυβέρνηση της Μακεδονίας, αλλά ή κυβέρνηση του Βασιλείου της 'Ελλάδος, και ή εν γαλλική πηγή γνωστοποιηθείσα «σύμπληξις» των κυβερνήσεων Θεσσαλονίκης και 'Αθηνών είναι παραλοιασμός, ό οποίος δεν δύναται να έχη πολιτικές συνεπείας.

'Οπωσδήποτε, τό γεγονός είναι, ότι ή 'Αντάν, άφού παρεμίρισεν όλα τά εμπόδια υπό την πίεσιν των ναυτικών της πυροβόλων και στρατευμάτων της κατοχής, προβαίνει όσον τό δυνατόν ταχύτερον εις την έκτέλεσιν του προγράμματος του Ζοννά. 'Ο κύριος όμιος σκοπός της ένεργείας, εις την οποίαν συνετέθη πρό δύο έτών μετά του Βενιζέλου, δεν έπετεύχθη έν τούτοις. 'Η 'Ελλάς εξαναγκάσθη κατά τρόπον, ό οποίος υπάρχει, άνευ παραδείγματος έν τη ιστορία, εις έκτατάλειψιν της οδδετερότητός της, εις άναγκαστικήν σύμμαχίαν.

'Εξηρανώσθησαν και μέχρι τούδε άρκετοί 'Ελληνες στρατιώται να μάχωνται εις τάς τάξεις του άνακτικού στρατού. Δύναται όμως εις ολοκλήρως λαός να εξαναγκασθή εις ένα πόλεμον, τόν όποιον δεν θέλει; Δυνατόν να καθορίσθη, να πίεση έν μέρος του έλληνικού στρατού, να συμμετάσχη τού άγώνος, αλλά δύναται ή 'Αντάν να έल्पίγη, ότι οι διά της βίας εις τόν άγώνα οδηγούμενοι ούτοι πολεμιστάί θα θυνθώσι να μεταστρέψουν υπέρ αυτής την τούσπου αίσχροίς άπολοσθεύσαι βλακικήν έκστρατείαν; Δύναται τις να άμφιβάλη, εάν ή έλιξις αυτή υπάρχει έστω και εις μόνον τό στρατηγεύον των. 'Αλλά πολλοί 'Ελληνες θα πληρώσουν διά του αίματος των την κνίγκη της πολιτικής του κυρίου Μπριάν.

ΑΛΛΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

(Ζ.) 'Αμστερνταμ, 30 'Ιουνίου. 'Εκ Λονδίνου άναγγέλλονται τά εξής: 'Η κυβέρνηση άναμειν την χιρότην πόλεμου του Βενιζέλου κατά της Γερμανίας. Φοβούνται, ότι ή Γερμανία θα αναλάβη την έπιθεση κατά της 'Ελλάδος, ένεκα τού όποιου ή Γαλλία αναγκάζει την 'Ιταλίαν να άποστείλη στρατόν διά τό Βαλκανικόν μέτωπον. 'Ο Βενιζελικός στρατός άποσύρεται άπό τό μέτωπον προς την παλαιάν 'Ελλάδα, να καταπνήξη την επανόστασιν.

(Ζ.) Λουγκάνο, 30 'Ιουνίου. 'Η διακοπή των διπλωματικών σχέσεων της βενιζελικής κυβερνήσεως μετά των κεντρικών δυνάμεων έχαι, κατά την «Κοριέρε ντελλα Σέρα», μόνον πλατωνικήν σημασίαν. 'Ο Βενιζέλος έκρύπτει ήδη έν Θεσσαλονίκη τόν πόλεμον κατά των κεντρικών δυνάμεων, και ή πολιτική αυτή κατάσταση μεταφέρεται άπλώς έφ' ολοκλήρου της 'Ελλάδος διά της μεταβίσεως της κυβερνήσεως Βενιζέλου εις 'Αθήνας. Κατ' ούσίαν ούδέν μετεβλήθη, διότι ή 'Ελλάς δεν είναι πλέον εις θέσιν, να εξασκήση στρατιωτικήν έπιτροχήν. 'Επιστράτευσις οιασδήποτε σημασίας δεν είναι δυνατή, ως έδειξαν τά γεγονότα κατά την καταληψιν των 'Αθηνών και ως άνεγνώρισε και ό ίδιος ό Βενιζέλος, περιόρισας αυτήν εις τάς νήσους και εις έν μέρος της Θεσσαλίας, διά τά άλλα δέ μέρη άνεβαλεν αυτήν διά εδθετώτερον χρόνον.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(Ζ.) Λουγκάνο, 29 'Ιουνίου. 'Ο «Αιών» άναγγέλλει εις 'Αθηνών την 27. 'Ιουνίου: 'Ο Βενιζέλος διοργάνωσεν έπιθεσί-

αρχην των κρητικών συνταγματίων και έδήλωσεν άπό τόν εδίστην της οικίας του, ότι θα διατάξη την καταδίωξιν των πολιτικών, οι όποιοί κατέστρεψαν την χώραν, θα τιμωρήση τούτους αίτίους των όργίων του Δεκεμβρίου, θα καθαρής τόν στρατόν και την διοίκησιν άπό τά άνάθαρτα στοιχεία, και θα καλέση τούς κληρωτούς των άπογραφών 1916 και 1917.

Βραδύτερον θα έρωτήση τόν λαόν εάν είναι πρόθυμος, να προσφέρει νέας θυσίας διά την πατρίδα. Διά διατάγματος αίρεται ή μονιμότης των δημοτικών όπαλλήλων. 'Η βουλή θα συγκληθή περι τά μέσα 'Ιουλίου. 'Αρχίζει νέα ζωή, μόνον έγείρεται πρό του λαού τό τρομακτικόν φάσμα της έπιστρατεύσεως.

(Ζ.) Ζυρίχη, 1. 'Ιουλίου. 'Ο 'Ελλην πρεσβευτής έν Βέρνη, Καρατζής, έδήλωσεν, ότι δεν έλαβεν άκόμη εξ 'Αθηνών, οδδεμάν έντολήν, να άνακοινήσει εις τάς κυβερνήσεις της 'Αντάν, ότι ή 'Ελλάς διακόπτει τάς διπλωματικές σχέσεις προς τάς κεντρικάς δυνάμεις, άλλ' ότι είναι της γνώμης, ότι την διακοπήν των διπλωματικών σχέσεων θα έπακολουθήσθη πολύ ταχώς ή χιρότης του πολέμου προς τάς κεντρικάς δυνάμεις. 'Ωστόσο ό Τούρκος πρεσβύς έν Βέρνη, Φουάτ Σελιμ Βέης, εξαφράσθη υπό τό αυτό πνεύμα προς τάς «Τηλεγρ. Ειδήσεις» άλλ' ό Τούρκος διπλωμάτης είναι της γνώμης, ότι ή διεθνής κατάσταση ούτε πολιτικώς ούτε στρατηγικώς δύναται να μεταβληθή διά χιρότους πολέμου έκ μέρους της 'Ελλάδος.

(Ζ.) 'Η «Σέκολο» άναγγέλλει εξ 'Αθηνών, ότι ό ύπουργός των στρατιωτικών άπέταξε πλέον των 250 αξιωματικούς, μεταξύ των όποιων έπτά στρατηγούς, λόγω μη ύπακούης εις στρατιωτικάς διατάχας της νέας κυβερνήσεως.

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

(Ν.) Βερολίνον, 1. 'Ιουλίου. 'Η «Βορειογερμανική Γενική 'Εφημερίς» γράσει: 'Ο 'Ελλην έπιτετραμμένος Πολυχρονιάδης άπεβίβασε χθές εις την Γερμανικήν Κυβέρνησιν κατ' έντολήν του ύπουργού των έκωτερικών Πολίτου την ακόλουθον άνακοίνωσιν: Συνείπει της έκταώς κατ' εδύχαιαν πραγματοποιηθείσης ένώσεως των δύο μέχρι τούδε κεχωρισμένων μερών της 'Ελλάδος και όσον τού γεγονότος, ότι πολλά έλληνικά συντάγματα μετέγρουσι των έχθροπρασιών εις τό Βαλκανικόν μέτωπον, ή έλληική κυβέρνηση δεν θεωρεί ως δυνατόν, να διατηρήσχη έπισήμως σχέσεις προς την γερμανικήν κυβέρνηση.

Συγχρόνως ό έπιτετραμμένος, έζήτησε τά διαβατήρια δι' εαυτόν και τό προσωπικόν της πρεσβείας και του προξενείου διά την έπιστροφήν μέση 'Ελβετίας.

Την προστασίαν των έλληνικών συμφερόντων θα αναλάβη ή 'Ολλανδία.

'Ωστόσο ό κ. Γρυπάρης έν Βιέννη άνακοίνωσε την διακοπήν των διπλωματικών σχέσεων προς την Αυστρογερμανίαν και οδχι την Τουρκίαν, ως έσφαλμένος άνεγράψαμεν χθές.

ΡΕΣΤΩΡΑΝ "ΖΒΑ'Ι ΛΙΝΤΕΝ", ΕΝ ΡΑΟΥΣΒΑΛΝΤΕ

'Εκάστην Τρίτην, Πέμπτην και Κυριακήν κονσέρτο της έλληικής στρατιωτικής μουσικής.

Θερμά και κρύα φαγητά καθ' έλην την ήμέραν, εξαίρετα λουξίσματα, ύμυρα, κρασιά, καφέδες. Μη εδνονούτος του καιρού κονσέρτο έντός του ρεστωραν.

'Ενοικιάζεται άμέσως εδύθυνα εις άξιωμα. νωστί έπιπλ. δομη Κόνζουλ-στράσσε 29. III. ά.

'Ενοικιάζεται έπιπλ. δομη. Ζάντεριτς-στράσσε 19. III. δεξ.

'Ενοικιάζεται έπιπλ. δομη. Ντρέντενερ-στράσσε 20. I. άρ.

Διέπει καλόν μεσημεριών γεύμα, Ζάλομον—στράσσε 39. III. (Πληρών οδού Βερολίνο).